Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 10. marca 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Ochranné známky — Smernica 2008/95/ES — Článok 5 ods. 1 — Pojem ‚tretie osoby' — Majiteľ neskoršej ochrannej známky"

Vo veci C-491/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid (Španielsko) z 26. marca 2014 a doručený Súdnemu dvoru 5. novembra 2014, ktorý súvisí s konaním:

Rosa dels Vents Assessoria SL

proti

U Hostels Albergues Juveniles SL,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič (spravodajca), sudcovia A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vo veci sa rozhodne formou odôvodneného uznesenia v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, s. 25).

* Jazyk konania: španielčina.

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Rosa dels Vents Assessoria SL (ďalej len „Rosa dels Vents“) a spoločnosťou U Hostels Albergues Juveniles SL (ďalej len „U Hostels“) a týka sa žaloby, ktorú podala Rosa dels Vents ako majiteľ ochranných známok a v ktorej sa navrhuje, aby bolo spoločnosti U Hostels zabránené používať neskoršiu ochrannú známku, ktorej je majiteľom, a aby jej bola uložená povinnosť prestať používať túto ochrannú známku a upustiť od jej používania.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 4 smernice 2008/95 stanovuje:

„1. Ochranná známka nebude zapísaná do registra a ak už bola zapísaná, vyhlási sa za neplatnú:

a) ak je táto ochranná známka zhodná so skoršou ochrannou známkou a tovary alebo služby, pre ktoré je táto ochranná známka podaná, alebo pre ktoré je zapísaná, sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je chránená táto skoršia ochranná známka;

b) ak existuje z dôvodu totožnosti alebo podobnosti so skoršou ochrannou známkou a totožnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa ochranná známka vzťahuje, pravdepodobnosť zámeny na strane verejnosti, vrátane pravdepodobnosti asociácie so skoršou ochrannou známkou.

2. Pod ‚skoršími ochrannými známkami‘ v zmysle odseku 1 sa rozumejú:

a) ochranné známky… s dátumom podania prihlášky skorším, než je dátum podania prihlášky príslušnej ochrannej známky, …

…“

4 Podľa článku 5 ods. 1 tejto smernice:

„Zapísaná ochranná známka priznáva svojmu majiteľovi výlučné práva. Majiteľ má právo zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali:

a) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou pre tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná;

b) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou alebo je jej natoľko podobné, a zároveň sú si natoľko podobné príslušné tovary alebo služby, že existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, vrátane pravdepodobnosti asociácie medzi označením a ochrannou známkou.“

5 Článok 9 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Ak v niektorom členskom štáte majiteľ skoršej ochrannej známky uvedenej v článku 4 ods. 2 strpel používanie novšej ochrannej známky, zapísanej v tomto členskom štáte počas piatich po sebe idúcich rokov, pričom o tomto používaní vedel, nebude už oprávnený na základe skoršej ochrannej známky požiadať o vyhlásenie novšej ochrannej známky za neplatnú, ani brániť používaniu novšej ochrannej známky pre tovary alebo služby, pre ktoré sa táto neskoršia ochranná známka používa, okrem prípadu, keď sa o zápis novšej ochrannej známky požiadalo v zlej viere.“

6 V článku 8 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1) sa uvádza:

„1. Na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, nebude zapísaná:

a) ak je zhodná so skoršou ochrannou známkou a tovary alebo služby, o ktorých zápis sa žiada, sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je skoršia ochranná známka chránená;

b) ak pre jej zhodnosť alebo podobnosť so skoršou ochrannou známkou a zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená; pravdepodobnosť zámeny zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie so skoršou ochrannou známkou.

2. Na účely odseku 1 sa pod pojmom ‚skoršie ochranné známky' rozumie:

a) ochranné známky… s dátumom podania prihlášky, ktorý je skorší ako dátum podania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva, …

…“

7 Článok 9 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„K ochrannej známke Spoločenstva vzniká majiteľovi výhradné právo. Majiteľ je oprávnený zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, používať v obchodnom styku:

a) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou Spoločenstva, pokiaľ ide o tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je ochranná známka Spoločenstva zapísaná;

b) akékoľvek označenie, kde vzhľadom na jeho zhodnosť alebo podobnosť s ochrannou známkou Spoločenstva a zhodnosť alebo podobnosť s tovarmi alebo službami, ktoré sú chránené ochrannou známkou Spoločenstva a označením, existuje pravdepodobnosť zámeny verejnosťou; pravdepodobnosť zámeny zahŕňa pravdepodobnosť asociácie označenia s ochrannou známkou;

…“

8 Článok 53 ods. 1 uvedeného nariadenia znie:

„Ochranná známka Spoločenstva sa vyhlási za neplatnú na základe návrhu podaného [Ú]radu [pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)] alebo na základe vzájomného návrhu v konaní o porušení práv:

a) ak existuje skoršia ochranná známka, ako je uvedené v článku 8 ods. 2, a podmienky stanovené v odseku 1 alebo v odseku 5 daného článku sú splnené;

…“

9 Podľa článku 54 ods. 1 toho istého nariadenia:

„Ak majiteľ ochrannej známky Spoločenstva vedome strpel počas piatich po sebe nasledujúcich rokov používanie neskoršej ochrannej známky Spoločenstva v Spoločenstve, pričom si bol vedomý takéhoto používania, nie je už ďalej oprávnený na základe skoršej ochrannej známky ani požiadať o vyhlásenie

v tom zmysle, že neskoršia ochranná známka je neplatná, ani podať námietku proti používaniu neskoršej ochrannej známky pre tovary alebo služby, pre ktoré sa neskoršia ochranná známka používala, pokiaľ sa o zápis neskoršej ochrannej známky Spoločenstva nežiadalo v zlej viere.“

Španielske právo

10 Podľa článku 34 ods. 2 zákona 17/2001 zo 7. decembra 2001 o ochranných známkach (Ley 17/2001 de Marcas, BOE č. 294, z 8. decembra 2001) (ďalej len „zákon o ochranných známkach“):

„Majiteľ zapísanej ochrannej známky môže zabrániť tretím osobám, aby bez jeho súhlasu používali v obchodnom styku:

a) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou pre tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná.

b) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou alebo je jej natoľko podobné, a zároveň sú si natoľko podobné príslušné výrobky alebo služby, že existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti; pravdepodobnosť zámeny zahŕňa pravdepodobnosť asociácie označenia s ochrannou známkou.

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

11 Dňa 20. marca 2013 podala spoločnosť Rosa dels Vents proti spoločnosti U Hostels žalobu na Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid, v ktorej sa navrhuje, aby bolo spoločnosti U Hostels zabránené používať národnú slovnú a obrazovú ochrannú známku č. 3058294 a aby jej bola uložená povinnosť prestať ju používať a upustiť od používania tejto ochrannej známky, ktorá pozostáva zo štylizovaného vyobrazenia slovného označenia „uh“ a ktorej majiteľom je U Hostels. Podľa názoru spoločnosti Rosa dels Vents dochádza týmto používaním uvedenej ochrannej známky spoločnosťou U Hostels k porušovaniu práv, ktoré spoločnosti Rosa del Vents priznávajú dve skoršie známky, ktorých je majiteľom, a to konkrétne národných slovných a obrazových ochranných známok č. 3049232 a 3049402.

12 U Hostels vo svojom vyjadrení k žalobe predloženom v konaní vo veci samej poznamenáva, že Rosa dels Vents nepodala žalobu o neplatnosť uvedenej národnej ochrannej známky č. 3058294 (ďalej len „neskoršia ochranná známka“). Preto navrhuje zamietnutie žaloby.

13 Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid konštatuje, že podľa judikatúry Tribunal Supremo, žalobe, na základe ktorej majiteľ ochrannej známky podal námietku proti tomu, aby tretia osoba používala neskoršiu ochrannú známku, ktorej je táto tretia osoba majiteľom, nie je možné vyhovieť v prípade, že nebola podaná žaloba o neplatnosť tejto neskoršej ochrannej známky.

14 Táto judikatúra, ktorá je založená na zásade imunity na základe zápisu, a nie na zásade prednosti, však podľa názoru Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid nie je v súlade s judikatúrou Súdneho dvora, založenej na zásade prednosti, ktorá sa týka situácií, keď majiteľ ochrannej známky Spoločenstva podá námietku proti tomu, aby tretia osoba používala neskoršiu ochrannú známku Spoločenstva, ktorej je táto tretia osoba majiteľom. Súdny dvor totiž vo svojom rozsudku Fédération Cynologique Internationale (C-561/11, EU:C:2013:91), v odpovedi na prejudiciálnu otázku, ktorú položil Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria, rozhodol, že článok 9 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 sa má vykladať v tom zmysle, že výhradné právo majiteľa ochrannej známky Spoločenstva

zabrániť všetkým tretím osobám v používaní rovnakých alebo podobných označení ako jeho ochranná známka v obchodnom styku sa vzťahuje aj na majiteľa neskoršej ochrannej známky Spoločenstva, bez toho, aby bolo potrebné túto ochrannú známku najskôr vyhlásiť za neplatnú.

15 Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid si kladie otázku, či sa tento výklad článku 9 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 má použiť aj na článok 5 ods. 1 smernice 2008/95. Uvádza, že hoci znenie tohto druhého ustanovenia v podstate zodpovedá prvému uvedenému ustanoveniu, nevyhnutne z toho nevyplýva, že by sa výklad prvého uvedeného ustanovenia, ktorý Súdny dvor poskytol v rozsudku Fédération Cynologique Internationale (C-561/11, EU:C:2013:91) analogicky uplatňoval aj na druhé uvedené ustanovenie.

16 Uvedený súd navyše uvádza, že článok 34 ods. 2 zákona o ochranných známkach obsahuje slovné spojenie „zabrániť tretím osobám“ („prohibir que los terceros“), ktoré tak presne nezodpovedá slovám „zabrániť všetkým tretím osobám“ („prohibir a cualquier tercero“), ktoré sú uvedené v článku 5 ods. 1 smernice 2008/95, ako aj v článku 9 ods. 1 nariadenia č. 207/2009. Podľa tohto súdu by sa preto dalo usudzovať, že uvedeným ustanovením vnútroštátneho práva došlo k neúplnému prebratiu článku 5 ods. 1 smernice 2008/95, čo by vyvolávalo otázku jeho výkladu v súlade s touto smernicou.

17 Za týchto okolností sa Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 5 ods. 1 smernice [2008/95] vykladať v tom zmysle, že výlučné právo majiteľa ochrannej známky zabrániť všetkým tretím osobám v používaní rovnakých alebo podobných označení ako jeho ochranná známka v obchodnom styku sa vzťahuje aj na majiteľa neskoršej ochrannej známky, bez toho, aby bolo potrebné túto ochrannú známku najskôr vyhlásiť za neplatnú?“

O prejudiciálnej otázke

18 Podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak možno odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku jednoznačne vyvodiť z judikatúry, Súdny dvor môže na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.

19 Uvedené ustanovenie treba uplatniť v rámci tohto konania o prejudiciálnej otázke.

20 V rozsudku Fédération Cynologique Internationale (C-561/11, EU:C:2013:91) Súdny dvor rozhodol, že článok 9 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 sa má vykladať v tom zmysle, že výhradné právo majiteľa ochrannej známky Spoločenstva zabrániť všetkým tretím osobám v používaní rovnakých alebo podobných označení ako jeho ochranná známka v obchodnom styku sa vzťahuje aj na majiteľa neskoršej ochrannej známky Spoločenstva, bez toho, aby bolo potrebné túto ochrannú známku najskôr vyhlásiť za neplatnú.

21 Súdny dvor založil tento výklad na týchto úvahách:

„33 Na úvod treba uviesť, že článok 9 ods. 1 nariadenia [č. 207/2009] nerozlišuje medzi tým, či tretia osoba je alebo nie je majiteľom ochrannej známky Spoločenstva. Toto ustanovenie tak majiteľovi ochrannej známky Spoločenstva priznáva výhradné právo, ktoré mu umožňuje zabrániť ‚všetkým tretím osobám‘, aby bez jeho súhlasu v obchodnom styku používali také označenia, ktorými by mohla byť dotknutá jeho ochranná známka…

34 Ďalej treba vziať do úvahy článok 54 [tohto] nariadenia týkajúci sa obmedzenia práv v dôsledku strpenia, podľa ktorého, ‚ak majiteľ ochrannej známky Spoločenstva vedome strpel počas piatich po sebe nasledujúcich rokov používanie neskoršej ochrannej známky Spoločenstva…, nie je už ďalej oprávnený… požiadať o vyhlásenie v tom zmysle, že neskoršia ochranná známka je neplatná, ani podať námietku‘.

35 Z tohto ustanovenia teda vyplýva, že pokiaľ nedôjde k obmedzeniu práv v dôsledku strpenia, majiteľ ochrannej známky Spoločenstva je oprávnený jednak žiadať o vyhlásenie neplatnosti neskoršej ochrannej známky Spoločenstva pred ÚHVT a jednak namietať voči jej používaniu prostredníctvom žaloby pre porušenie na súde pre ochranné známky Spoločenstva.

36 Na záver treba tiež uviesť, že ani článok 12 nariadenia [č. 207/2009] týkajúci sa obmedzenia účinkov ochrannej známky Spoločenstva, ani žiadne ďalšie ustanovenie tohto nariadenia nestanovuje výslovné obmedzenie výhradného práva majiteľa ochrannej známky Spoločenstva v prospech tretej osoby, ktorá je majiteľom neskoršej ochrannej známky Spoločenstva.

37 Zo znenia článku 9 ods. 1 [tohto] nariadenia a z jeho všeobecnej štruktúry tak vyplýva, že majiteľ ochrannej známky Spoločenstva musí mať možnosť zabrániť majiteľovi neskoršej ochrannej známky Spoločenstva v používaní svojej ochrannej známky.

38 Tento záver nespochybňuje ani skutočnosť, že majiteľ neskoršej ochrannej známky Spoločenstva má tiež výhradné právo v zmysle článku 9 ods. 1 [uvedeného] nariadenia.

39 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť…, že ustanovenia nariadenia [č. 207/2009] sa majú vykladať s ohľadom na zásadu prednosti, podľa ktorej má skoršia ochranná známka Spoločenstva prednosť pred neskoršou ochrannou Spoločenstva …

40 Z článku 8 ods. 1 a článku 53 ods. 1 [tohto] nariadenia totiž vyplýva, že v prípade kolízie medzi dvomi ochrannými známkami sa predpokladá, že ochranná známka zapísaná ako prvá spĺňa podmienky na získanie ochrany Spoločenstva skôr než ochranná známka zapísaná ako druhá.

…

49 Napokon treba zdôrazniť potrebu chrániť základnú funkciu ochrannej známky, ktorou je zaručiť spotrebiteľom pôvod výrobku (rozsudok… Arsenal Football Club, C-206/01, [EU:C:2002:651], bod 51).

50 V tejto súvislosti Súdny dvor už viackrát konštatoval, že výhradné právo upravené v článku 9 ods. 1 nariadenia [č. 207/2009] bolo poskytnuté majiteľovi ochrannej známky na účely ochrany jeho špecifických záujmov ako majiteľa tejto ochrannej známky, teda s cieľom zabezpečiť, aby mohla táto ochranná známka plniť svoje vlastné funkcie (pozri rozsudok… Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, [EU:C:2010:159], bod 75 a citovanú judikatúru).

51 … Keby [však] majiteľ skoršej ochrannej známky Spoločenstva musel na to, aby mohol tretej osobe zabrániť v používaní označenia, ktoré by sa mohlo dotknúť funkcií jeho ochrannej známky, čakať až do vyhlásenia neplatnosti neskoršej ochrannej známky Spoločenstva patriacej tejto tretej osobe, ochrana, ktorá vyplýva z článku 9 ods. 1 [tohto] nariadenia, by bola značne oslabená.“

22 Tieto úvahy o rozsahu výhradného práva priznávaného ochrannou známkou Spoločenstva sú relevantné pre výklad rozsahu výlučného práva priznávaného ochrannými známkami, ktoré sú predmetom zápisu v členskom štáte alebo na Úrade Beneluxu pre duševné vlastníctvo, alebo ktoré sú predmetom medzinárodného zápisu s účinkami v členskom štáte, tak ako bol harmonizovaný smernicou 2008/95.

23 Totiž predovšetkým rovnako ako článok 9 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, článok 5 ods. 1 smernice 2008/95 priznáva majiteľovi zapísanej ochrannej známky výlučné právo a oprávňuje ho zabrániť „všetkým tretím osobám“, ktoré nemajú jeho súhlas, používať v obchodnom styku označenia spôsobilé porušovať jeho práva z ochrannej známky. V tejto súvislosti sa v uvedených ustanoveniach nerozlišuje, či sú tieto tretie osoby majiteľmi ochrannej známky alebo nie.

24 Vnútroštátnu právnu úpravu, akou je článok 34 ods. 2 zákona o ochranných známkach, ktorý bez toho, aby doslovne reprodukoval slová smernice 2008/95 alebo nariadenia č. 207/2009 o zabránení „všetkým tretím osobám“ používať v obchodnom styku označenia spôsobilé porušovať práva zo zapísanej ochrannej známky, bez súhlasu majiteľa ochrannej známky, zabraňuje takéto používanie „tretím osobám“, treba ponímať tak, že jej znenie je analogické zneniu predmetných aktov Európskej únie. Je úlohou vnútroštátneho súdu uplatňovať článok 34 ods. 2 zákona o ochranných známkach tak, aby bol v súlade s článkom 5 ods. 1 smernice 2008/95, ako ho vykladá Súdny dvor.

25 Ďalej, rovnako ako článok 54 nariadenia č. 207/2009, článok 9 smernice 2008/95 stanovuje, že „ak… majiteľ skoršej ochrannej známky… strpel používanie novšej [zapísanej] ochrannej známky… počas piatich po sebe idúcich rokov, pričom o tomto používaní vedel, nebude už oprávnený… požiadať o vyhlásenie novšej ochrannej známky za neplatnú, ani brániť používaniu novšej ochrannej známky“. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že pred tým, ako dôjde k obmedzeniu práv v dôsledku strpenia, je majiteľ ochrannej známky oprávnený tak požiadať o vyhlásenie neskoršej ochrannej známky za neplatnú, ako aj podať námietku proti jej používaniu na základe žaloby pre porušenie.

26 Napokon treba uviesť, že rovnako ako nariadenie č. 207/2009, žiadne ustanovenie smernice 2008/95 nestanovuje výslovné obmedzenie výlučného práva majiteľa ochrannej známky v prospech tretích osôb, ktoré sú majiteľmi neskoršej ochrannej známky.

27 Zo znenia článku 5 ods. 1 smernice 2008/95 a všeobecnej štruktúry tejto smernice teda vyplýva, že za podmienok uvedených v tejto smernici musí mať majiteľ ochrannej známky právo zabrániť majiteľovi neskoršej ochrannej známky v jej používaní.

28 Tento záver nespochybňuje ani skutočnosť, že majiteľ neskoršej ochrannej známky Spoločenstva má tiež výlučné právo na základe pravidla stanoveného v článku 5 ods. 1 smernice 2008/95.

29 Totižto z rovnakého dôvodu, aký je uvedený v bodoch 39 a 40 rozsudku Fédération Cynologique Internationale (C-561/11, EU:C:2013:91), sa ustanovenia smernice 2008/95 majú vykladať s ohľadom na zásadu prednosti, podľa ktorej má skoršia ochranná známka prednosť pred neskoršou ochrannou známkou, a to vzhľadom na to, že najmä z článku 4 ods. 1 smernice 2008/95 vyplýva, že v prípade konfliktu medzi ochrannými známkami platí, že ochranná známka, ktorá bola zapísaná ako prvá, splnila podmienky vyžadované na získanie ochrany skôr, ako ochranná známka, ktorá bola zapísaná až po nej.

30 Napokon, aj úvahy vyjadrené v bodoch 49 až 51 rozsudku Fédération Cynologique Internationale (C-561/11, EU:C:2013:91) sú *mutatis mutandis* uplatniteľné na článok 5 ods. 1 smernice 2008/95.

31 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 1 smernice 2008/95 sa má vykladať v tom zmysle, že výlučné právo majiteľa ochrannej známky zabrániť všetkým tretím osobám v používaní rovnakých alebo podobných označení ako jeho ochranná známka v obchodnom styku sa vzťahuje aj na majiteľa neskoršej ochrannej známky, bez toho, aby bolo potrebné túto ochrannú známku najskôr vyhlásiť za neplatnú.

O trovách

32 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok sa má vykladať v tom zmysle, že výlučné právo majiteľa ochrannej známky zabrániť všetkým tretím osobám v používaní rovnakých alebo podobných označení ako jeho ochranná známka v obchodnom styku sa vzťahuje aj na majiteľa neskoršej ochrannej známky, bez toho, aby bolo potrebné túto ochrannú známku najskôr vyhlásiť za neplatnú.

Podpisy